

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

SERIE NOUĂ, ANUL V, NR. 54

Noiembrie 2003

Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

13 NOV

Mitingul de protest F.S.L.I.

În ziua de 13 noiembrie 2003, în Piața Revoluției din București a avut loc mitingul de protest al F.S.L.I. urmat de un marș de avertizare pînă în fața Palatului Parlamentului României.

Au participat între 8000- 10.000 lucrători din domeniul învățămîntului de toate categoriile și din toate localitățile țării, aparținători ai celei mai mari federații sindicale din învățămînt.

Participanții, în numele întregului personal din învățămîntul preuniversitar- peste 350.000 oameni- au prezentat și înaintat

Parlamentului un program de deziderate și revendicări vizînd cele mai spinoase probleme ale învățămîntului românesc de după '89:

■ Acuzarea subfinanțării învățămîntului an de an prin Legea Bugetului, cererea respectării procentului din PIB și ridicarea lui pentru anul 2004 la 6%, așa cum cer normele primirii României în U.E.;

■ Reglementarea normelor și stabilirea unor punctaje unice prin coroborarea criteriilor profesionale cu cele social- umanitare privind mișcarea cadrelor didactice;

■ Statuarea unică și respectarea normelor didactice impuse prin Legea Statutului Personalului Didactic și a

numărului de elevi pe grupe și clase stabilite prin Legea Învățămîntului, fără nici o abatere;

■ Normalizarea salarizării generale în învățămînt prin ridicarea bazei grilei la valoarea

ale unităților de învățămînt fără imixțiuni decizionale din partea factorilor de putere și administrativi exteriori instituției școlare;

■ Lărgirea autonomiei decizionale la nivelul unităților școlare cu personalitate juridică;

O BĂTĂLIE CÎȘTIGATĂ?

salariului minim pe economie și indexarea anuală pentru acoperirea cel puțin a ratei inflației prognozate;

■ Stabilirea structurilor organizatorice și de conducere

■ Respectarea părților și includerea în actele decizionale a hotărîrilor comune intervenite prin negocieri succesive la nivelul Comisiorilor Partitare.

Participarea la miting și marș a fost peste așteptări și, ceea ce a fost unanim apreciat, a fost faptul că, de această dată, nu ne-am mai combinat cu nimeni, am fost numai noi, dascălii și numai noi F.S.L.I.-ul.

S-au primit mesaje și saluti de solidaritate și sprijin din partea F.S. "Spiru Haret" prin delegația de 15 membri a județului Brăila, de asemenea, salutul din partea Federației Sindicale "Alma Mater", din partea dlui Răzvan Bobulescu, președintele acesteia, precum și din partea dlui Iacob Baciu, președintele C.S.D.R.

Toți cei care au luat cuvîntul au demascat și condamnat politica guvernamentală catastrofală în domeniul învă-

țămîntului, arătînd că demagogia și minciuna pe față sunt armele cele mai urîte și mai dezagustătoare de care uzează acest guvern.

Printre participanții județului Neamț la miting s-au numărat și membri ai Biroului Operativ. De aceea, în continuarea observațiilor noastre le vom cere un punct de vedere privind:

1. Părerea față de poziția Biroului Consiliului Național din București asupra reușitei mitingului și marșului de protest.

2. Părerea despre reacția guvernanților și gîndurile pentru viitor.

Red

(continuare în pag. 3)

Regele Ferdinand

1 DECEMBRIE - ÎNTRE BUCURIA OBLIGATORIE ȘI RECUPERAREA SENTIMENTULUI NAȚIONAL

Parade, ceremonii, discursuri "patriotice". Cu toate suntem pe cît de obișnuiți, pe atît de săturați. Ca într-un film animat, personajele decupate se mișcă pe bandă de celuloid cu gesturi previzibile, puse în pagină de un regizor lipsit de imaginație. Sărbătoarea Națională pierde fiorul, devenind un ceremonial searbăd, un fel de obligație școlărească, o lecție plicticosă predată. Unde cîțiva aleși carismatici vorbesc despre Marea Unire, așa cum se pricep, iar ascultătorii plictisiți bat din palme la sfîrșit.

Constituția României din decembrie 1991 a stabilit ca Ziua Națională să fie ziua de 1 Decembrie. Ea semnifică încheierea procesului de revenire la Patria mamă a tuturor provinciilor românești aflate sub stăpînire străină început cu 27 martie/ 9 aprilie 1918,

cînd Sfatul Țării de la Chișinău a proclamat unirea Basarabiei cu România, continuat cu hotărîrea Congresului general al Bucovinei din 15/28 noiembrie 1918 de unire cu Țara și încheiat apoteotic la Alba- Lulia la 1 Decembrie același an 1918 prin Unirea Transilvaniei, Banatului și Maramureșului cu România.

Ziua de 1 Decembrie 1918, ca zi Națională a României, intra în drepturile sale legitime după ce zilele naționale ale României fuseseră, pe rînd, 10 mai și 23 August. Semnificația primei date istorice? Triplă: instalarea ca domn al principelui Carol (1866), proclamarea independenței de stat (1877) și proclamarea regatului în 1881. După 1947 pînă în 1990, Ziua Națională a României a fost 23 August, ea reprezenta într-o primă variantă începutul insurecției armate antifasciste, apoi ziua revoluției de eliberare națională și socială... Cam multe date, este? Cunosc

școlarii aceste evenimente? Nu prea. Nu le cunosc nici vorbitorii de la înalta tribună. Exemple? Domnul Bănescu, cel care în fața națiunii n-a fost în stare să recite corect două versuri din Imnul de stat al României, de 12 strofe. De ce s-a ajuns aici? La școală, nimeni nu mai cîntă imnul. Elevilor le este rușine să fie patrioți. Să-și cinstească înaintașii și neamul.

Într-o țară în care nici unu la sută din populație, cum arată un sondaj recent, n-a auzit de rolul bisericii în decizia istorică de la Alba- Lulia, e greu de imaginat că românii își pot asuma Ziua Națională în cunoștință de cauză. Și atunci? Și atunci asistăm, an de an, la ceremonii sterile, osificate, groțeste care încep și se termină cu depuneri de coroane și flori în memoria soldaților căzuți la datorie. Se acționează

Dumitru RUSU

(continuare în pag. 6)

PORȚI SPRE EUROPA

Cerința obiectivă de a oferi activității de perfecționare a cadrelor didactice o eficiență sporită a reprezentat motivația principală a colectivului C.C.D. Neamț de a organiza în ziua de 14.11.2003 simpozionul interjudețean cu tema "CCD, instituție de referință a sistemului de învățămînt românesc - noi strategii de perfecționare și de dezvoltare a activității". La manifestare au participat directorii și colectivele de profesori metodiști din C.C.D.-urile Moldovei, respectiv județele: Iași, Vaslui, Botoșani, Suceava, Galați, Vrancea.

Oaspeții au fost salutați atât de directorul CCD Neamț, prof. Cristina Bălănescu, cât și de conducerea I.S.J. Neamț, reprezentată de inspectorul școlar general, prof. Emil Creangă și inspectorul

tui tip de instituție, dar să se și constituie în perspectivă într-o oportunitate de reflecție pentru toți participanții.

"Porți spre Europa" s-a intitulat primul segment al activității și a

Simpozion interjudețean

școlar general adjunct, prof. Anca Savin. De asemenea, doamna director Cristina Bălănescu a precizat obiectivele manifestării care și-a dorit să ofere răspunsuri la o serie de probleme ce vizează specificul managementului aces-

constat în prezentarea proiectelor europene derulate de C.C.D. Neamț ca promotor sau partener. Responsabilii de proiecte și-au prezentat proiectele implementate din toate programele accesate: Socrates, Leonardo da Vinci,

Phare, USAID, Youth. Au avut intervenții colegii noștri: Irina Ilie - Școala nr. 3, Roman, Alina Pamfil - Liceul "Calistrat Hogaș", Piatra Neamț, Doina Gheorghiu și Ioan Niță - Grup Școlar Economic, Piatra-Neamț, Dorina Mormocea - Liceul de Informatică, Piatra Neamț, Dan Agrigoroae, C.C.D. Neamț. În ansamblu, acest segment al activității a fost pregătit și coordonat de prof. Niculina Niță, finalitatea acțiunii constînd în crearea unor oportunități de parteneriate interjudețene pentru lansarea altor proiecte europene.

Prof. Luminița
Georgeta VÂRLAN
(continuare în pag. 6)

STRADA ȘI ȘCOALA

De cîțiva ani încoace agresiunea verbală a trecătorilor de pe stradă nu mai este obiceiul doar al celor care iau mai multe pahare la purtător. Spre surprinderea celor mai în vîrstă, și nu numai a lor, școlarii - mai puțin cei de la ciclul primar (încă) - nu pot merge spre casă ori spre școală fără să nu-și arunce unii altora tot felul de înjurături și obscenități șocante. Vechea sudalmă a românului cu implicarea mamei și a originii celui vizat a devenit o banalitate pentru tinerii cu o educație precară și necontrolată. Din dorința de a brava într-un mod doar de ei înțeles, aceștia vor să atragă atenția nu prin decență, politețe și bun simț, ci prin "cunoștințele" lor de sexologie și zoologie rudimentară, prin talentul de a închide gura oricui ar protesta față de comportamentul lor scandalos. În loc să-și îmbogățească vocabularul cu termeni specifici vârstei lor de tineri studioși, ieșirile lor verbale îi determină pe cei care îi aud să dispară cît mai repede din preajma lor. Un protest al cuiva îl incită pe vulgarul debitor. Din nefericire, sunt și destule fete care au gura slobodă. De teama riposteii unor astfel de vagabonzi, trecătorii tac, comentează în surdina sau iușesc pasul.

Veronica CIOMĂRTAN, Șc. 9 Roman
(continuare în pag. 6)

Părintele Dumitru Stăniloae UN VEAC DE VIETUIRE

Dumnezeu a avut grijă de neamul nostru de la început. Din neam în neam, la răstimpuri numai de El știute, poporul nostru a primit oamenii care să-l conducă, să-l sfințească sau să-l învețe să scape din toate hățișurile și capcanele istoriei.

Fără nici un fel de exagerare îl socotim pe părintele D. Stăniloae un dar al lui Dumnezeu făcut poporului român, trimis nouă pentru a ne salva de toată reaua întâmplare care ne pîndește la acest început de veac și de mileniu, despre care acel vestit franțuz, Andre Malraux profetea că va fi religios sau nu va mai fi.

Dăruit de Dumnezeu cu o viață îndelungată, 90 de ani (16.XI.1903-5.X.1993), fără să le caute, laudele și aprecierile au venit din toate părțile, de la marile personalități ale timpului său, dacă ar fi să-i pomenim doar pe Heidegger, socotit cel mai mare filosof al veacului al XX-lea. Olivier Clement, mare teolog francez, catolic convertit la ortodoxie, Wilhelm Nyssen, eminent istoric de artă creștină din Germania și Donald Allchin, teolog din Oxford. D-na acad. prof. Zoe Dumitrescu Bușulenga, Părintele Ilie Cleopa, Părintele Constantin Galeriu, trecuți și ei între timp la cele veșnice, Acad. Virgil Cîndea, Alex. Duțu ca și IPS Dr. Antonie Plămădeală, Mitropolitul Transilvaniei, care avea să adune toate aceste flori ale recunoștinței într-un volum ca "Prinos de cinstire

Păr. Prof. Acad. DS, la împlinirea vârstei de 90 ani".

Toți cei care s-au împărtășit din învățătura lui, s-au considerat și s-au autointitulat, cu modestia maestrului lor ucenici. Elevul sau studentul ridică ochii la profesorul său de la care învață, care îi modelează și care îi umple mințile cu cunoștințe, cu noțiuni și reguli. Toate acestea nu se adresează numai minții sale ci mai cu seamă sufletului său. Este "învățătura" aceea pe care Mîntuitorul Hristos o compară cu bobul de grâu care pentru a rodi însutit trebuie să moară, preînchipuind însăși moartea Sa jertfelnică.

Nu putem vorbi de părintele D.S. fără a pomeni de ceea ce numim "Redeșteptare Filocalică", adică revenirea la tradiția, la învățătura și trăirea în chip ortodox.

Ca tânăr profesor universitar la Sibiu, ridicat de mitropolitul cărturar Nicolae Bălan, publică "Restaurarea Omului" care ca o curentare electrică s-a făcut simțită în întreaga Teologie din țară și din întreaga lume ortodoxă. Vizibil marcat de traducerea celor 12 volume de Filocalie, revine asupra noțiunii de "îndumnezeire a omului" pe care o întâlnește în operele sfinților părinți (sec. al III-lea și al IV-lea) mai cu seamă la SS.f. Maxim Mărturisitorul și Atanasie cel Mare Patriarhul Alexandriei.

Aproape 40 de ani de carieră universitară desfășurată în cele două etape: 1) Sibiu, Facultatea de Teologie "Andreiană", în perioada 1929- 1947 și 2) București 1947- 1973 mai întâi la

Facultatea de Teologie din cadrul Universității București și mai apoi la Institutul Teologic de Grad Universitar. Trebuie scăzuți din această perioadă 4 ani în care și-a luat "rația" de pușcărie comunistă din anii '50. În tot acest timp, generație după generație, au trecut și s-au format împărtășindu-se din spiritualitatea acestui dascăl.

Fiind profesor de Teologie, am putea crede că acești ucenici ai săi nu erau decît viitori clerici. Desigur că am greși. La acest izvor de învățatură și înaltare spirituală au venit și s-au adăpat o întreagă diversitate de însetați. La numai 10 ani de la trecerea sa la cele veșnice, sunt încă destui ucenici care pot mărturisi despre învățătura lor. Îi vom găsi în lumea oamenilor de artă, de cultură, sunt pictori sau poeți, sau medici, profesori și desigur mulți, mulți preoți și călugări din mijlocul cărora s-a ridicat o bună parte dintre ierarhii Bisericii noastre.

Prin cărțile pe care le-a scris, prin cursurile universitare pe care le-a ținut atîtor generații de studenți și doctoranzi, prin sfaturile de taină cu care a fost atît de darnic, în toți anii aceștia, părintele Stăniloae a ars ca o candelă luminînd interiorul fiecăruia din preajma sa și fiecare dintre ei, la rîndul lor, a devenit candelă apropielii său.

Pr. Ioan GHERASIM

DUMITRU STĂNILOAE - PEDAGOGUL

La recomandarea UNESCO, este sărbătorit acum, la centenarul nașterii, savantul român Dumitru Stăniloae, profesor universitar, teolog ortodox, filosof creștin, istoric, antropolog, etnolog, traducător, ziarist. Ca și ilustrul său înaintaș- Dimitrie Cantemir- cu care are numeroase afinități, consonanțe și corespondențe spirituale, are ca vocație dominantă pedagogia.

Valoroase idei pedagogice a exprimat mai ales în lucrările: I Reflexii despre spiritualitatea poporului român, Ed. Scrisul Românesc, 1992, Craiova,

162 p; II "7 dimineți cu Părintele Stăniloae, convorbiri realizate de Sorin Dumitrescu, Ed. Anastasia, f.a. (1993), f.l. 272 p.. În continuare vom indica citatele cu l/pg... sau ll/pg.

O idee pedagogică dominantă este aceea că fiecare popor, națiune sau, mai bine zis, neam (ne duce cu gîndul la înrudire) are o matrice pedagogică specifică, formată sub influența istoriei și geografiei. Românii au o asemenea matrice superioară, deosebit de eficientă, deschisă influențelor. Românii au adoptat de la alții idei și practici pedagogice, dar le-au adaptat și încadrat "în originalitatea spiritului propriu" (I/98). Învățătura este foarte actuală acum, cînd mulți se reped să împrumute, fără discernămint, "degenerînd într-o imitație dizgrațioasă" (I/97).

Finalitatea românească a actului educativ o exprimă referindu-se la sublima carte

"Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie": "Toată preocuparea cărții lui Neagoe este de a contribui la educarea poporului în spiritul virtuților de bunătate, de înțelepciune, de modestie, de bunăcuviință, de echilibru sufletec, de cumpătare, singurele virtuți care permit viețuirea pașnică și armonioasă în societate" (I/25). În alt loc precizează că în vechime românii foloseau cuvîntul "bunătăți", nu virtuți. "Bunătatea" (virtutea dominantă, ce trebuie cultivată, este bărbăția, "prin care se manifestă voința și puterea de a fi".

Referindu-se la perioada de după decembrie 1989 cînd se găsesc "școli închise, unde nu mai sunt copii", spune: "Sunt și astea niște forme apocaliptice, ne distrugem noi pe noi" (II/135).

De stringentă actualitate sunt ideile cuprinse la ceea ce numim astăzi drepturile copilului: "Românul înțelege

că, copilul crește în atmosfera de încurajare a zîmbetului, a umorului zîmbitor, plin de încredere în tăria de a înfrunta greutățile vieții. Copilul trebuie ferit de spaime; ființa lui fragedă trebuie păzită de biciuirea apăsătoare a grijilor grave, de sentimentul de neputință a celor mari..." (I/79). Totodată,

"prezența copiilor exercită o influență binefăcătoare asupra adulților (...) adică menține pe oameni în umanitatea lor" (I/79).

Copiii trebuie lăsați să se joace liber cu cei de vîrsta lor. Așa "ar fi salvați de închisoarea strîmtă a familiei și de sub presiunea continuă a grijilor celor mari și s-ar

juca, și-ar lărgi orizontul de cunoaștere practică a vieții" (I/52).

Sperăm că aceste cîteva considerații îi vor determina pe distinșii educatori nemțeni să se apropie de opera aceluia pe care Martin Heidegger l-a apreciat ca "cel mai mare filosof creștin".

Prof. Traian CIOARE

CE AVEȚI CU- ÎNVĂȚĂMÎNTUL?

Am avut învățămînt
Bun, modern într-un cuvînt.
L-ați distrus tot reformîndu-l
Ce-ați avut cu- învățămîntul?

Ati adus cu vai și chiu
Pe mister Satanasiu
Ca ministru; bată-l sfîntul
Ce-are el cu- învățămîntul?

L-ați făcut din mare, mic
Cu-n buget cît un pitic,
Iar nu v-ați ținut cuvîntul
Ce-ați avut cu- învățămîntul?

Scolile le-ați dărîmat
Pe studenți i-ați înșelat
Și cu fapta și cu gîndul,
Ce-ați avut cu-învățămîntul?

De minciuni ne-am săturat
Vrem salariu motivant
Nu să împînzim Pămîntul.
Ce aveți cu-învățămîntul?

Si aici la adunare
Vă-ntrebăm în gura mare,
Că acuși vă vine rîndul
Ce-ați avut cu-învățămîntul?

Ionel DOBROȚĂ - Onești

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

COLEGIUL NAȚIONAL "PETRU RAREȘ" - FILE DE ISTORIE

***D**e fiecare dată la asemenea evenimente, năpădesc o multime de întrebări convenționale. N-o să reușesc să le evit pe toate, dar aș încerca, cu ajutorul dvs, să vorbim despre o carte care impune chiar și prin dimensiune. Cîte pagini are?

GHEORGHE

BUNGHEZ: 580.

* Are 580 de pagini și cîte kilograme?

Gh. B.: Nu știu, n-am cîntărit-o.
CORALIA LETIȚIA BUNGHEZ: Sperăm să nu conteze volumul...

* Cum v-a venit totuși să scrieți o carte împreună?

C.L.B.: N-a fost ideea mea...

Gh. B.: Și nici a mea...

C.L.B.: A fost o solicitare făcută

de liceu pentru actualizarea monografiei existente din 1969, cînd liceul a împlinit 100 de ani și cînd dl. profesor Alexandru Iftimie a făcut cercetarea cuvenită și a redactat-o în funcție de cerințele și chiar restricțiile de atunci...

În 1999, d-na director Irina Hirțea a simțit nevoia să se actualizeze

Eveniment editorial

A ieșit de puțin timp de sub tipar și a fost lansată spre cititori, joi, 27 noiembrie 2003, la Casa Cărții "Mihai Eminescu" și vineri, 28 noiembrie, în sala de festivități a Colegiului Național "Petru Rareș", o carte importantă - "Colegiul Național "Petru Rareș" - File de istorie", semnată de prof. Coralia Letiția Bunghez și prof. Gheorghe Bunghez.

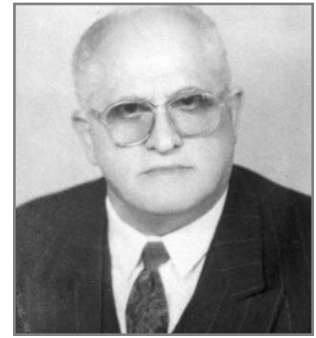
aceia monografie. Nu puteam să intru pe lucrarea dlui profesor Alexandru Iftimie, nici într-un caz, cu atît mai mult cu cît dumnealui a revenit pe text, iar eu m-am angajat doar să mă ocup de ultimii 30 de ani (1969- 1999).

* Cit timp ați fost profesor la Rareș?

C.L.B.: La Rareș am fost profesor timp de 15 ani. Am fost profesor în anul Centenarului și transferată apoi la Liceul Pedagogic de unde am revenit în 1976. Iar de atunci am lucrat aici pînă la pensie.

* Și totuși, de ce împreună cu dl. Bunghez?

C.L.B.: Pentru că deși inițial mi-a

cerut să nu mă angajez în această lucrare, știind cît de greu se poate face documentarea și cît de greu se rezolvă toate cerințele care provin din profilul unei asemenea lucrări...

Gh.B.: Și neplăcerile...

C.L.B.: Și neplăcerile, și reproșurile... Oricum, după ce m-am angajat cu toată opoziția soțului

meu, după o vară întreagă de muncă probabil i s-a făcut chiar milă de mine...

Gh. B.: A fost un gest umanitar...

C.L.B.: Nu numai. Deși îmi făcusem o anumită structură, probabil m-aș fi pierdut în detalii sau, prea implicată fiind, riscam să adopt o atitudine sentimentală sau la un mod subiectiv neavenit profilului lucrării. Așa că a intervenit soțul meu cu rigoarea, cu puterea de a sintetiza, cu spiritul său analitic.

* Deci ați scris așa: unul scria și celălalt tăia...

C.L.B.: S-a întimplat și așa.

* Ați văzut, ați consultat lucrări de acest gen și de asemenea proporții și de la alte licee?

A consemnat
Mircea ZAHARIA
(continuare în pag. 3)

O BĂTĂLIE CÎȘTIGATĂ ?

FLORIN FLORESCU: GREVA GENERALĂ BATE LA UȘĂ

(urmărire din pag. 1)

1. Activitatea din 13 nov. 2003 este rezultatul neînțelegerii de către Guvernul României a stării precare a învățământului.

Proiectul de Buget total nesatisfăcător va duce sigur la acțiunea acțiunilor sindicale. Văd deja o iarnă caldă și cel mai îndepărtat o primăvară fierbinte.

Greva generală este iminentă în învățământ deoarece întregul personal este în pragul sărăciei.

Radicalizarea luptei sindicale este foarte aproape. Colegiul Național va lua decizii cred radicale.

Este nevoie de "Voință politică" pentru a rezolva această situație.

O nouă grilă de salarizare promisă de premierul Adrian Năstase din 2001 nu mai poate fi aminată. Indexările nu mai sunt o soluție.

Cred în sprijinul tuturor colegilor, părinților și cetățenilor.

Uniți vom putea trece acest prag, în interesul copiilor, al nostru, al tuturor.

2. Propunerea radicală a Biroului Operativ al S.L.L.I.C.S. Neamț de a trece la acțiuni sindicale, după dezbaterile de la Colegiul Național, consider că este un fapt real și de necontestat.

Nu facem politică de partid ci politică sindicală. Politica celor mulți și foarte săraci. Federația Sindicatelor Libere din Învățământ nu mai are timpul de negocieri de suprafață și de minciuni, și de a amesteca problemele învățământului cu cele ale altor Confederații Sindicale.

ȘTEFAN CORNEANU: MITING CU CER SENIN ȘI SOARE

Am participat la toate mitingurile sindicale la nivel național. Aș putea fi mîndru pentru un asemenea record. Și totuși de fiecare dată am fost trist și am trăit stări îngrozitoare de confuze, ajungînd pînă la rușine.

A venit și această zi de 13 noiembrie 2003, zi senină și însoțită, în ciuda tuturor prognozelor, zi în care, ca niciodată, am fost bucuros și chiar mulțumit că am fost acolo, în Piața Revoluției.

Oare de ce? Suntem oare, noi dascălii, niște oameni altfel decît ceilalți? Se pare că da. Chiar încep să am această convingere, cred că nu zadarnic am sacrificat miera pentru carte și pîinea pentru o foaie de hîrtie.

În fond, în acea zi de 13 noiembrie, acolo eram numai noi, dascălii (căci mie nu-mi place să mă amestec cu alții, ci numai cu ai mei) și de această dată nu ne-am amestecat cu nimeni.

Și apoi cred că eram acolo, sau puteam fi oriunde, deoarece trebuia să ne întîlnim, noi cu noi, de la Arad la Botoșani, de la Constanța la Baia Mare și, de ce nu, din București în București. Să ne luminăm de ce se întîmplă toate acestea și ce ar trebui să facem ca să nu se mai întîmple.

Ne-am lămurit și ne-am întărit convingerea că tot ce se întîmple din '89 încoace e contrar a ceea ce s-a crezut și visat în acel Decembrie, iar sensul acesta negativ al mersului țării ni se datorează nouă tuturor. Se datorează în bună măsură școlii românești și nouă dascălilor, care crezîndu-ne liberi ne-am retras în cea mai mare parte din viața politică, din viața publică în loc să transformăm catedra și școala în tribune de dezbateri civice și democratice în ample trîmbițe

de alarmă și strigăt la adresa celor care fură, înșeală și manipulează cu premeditare și cinism marea masă a electoratului românesc, mai ales în campaniile electorale, pentru a accede la o guvernare care să le asigure și legifereze interesele egoiste și mercantile.

Fiecare avem această datorie ca intelectuali, să ne privim în oglindă și, dacă putem, în sufletul și conștiința noastră, să fim dreți, în primul rînd cu noi și să nu ne mai lăsăm influențați sau tîrșiți de cei de lîngă noi pe drumuri sau în activități și atitudini străine nouă.

Să împrăștiem din noi lumina sfîntă a adevărului, a dreptății, a cinstei, muncii și hărniciei și să creștem actualii și viitorii copii ai țării în spiritul și litera acestor principii.

Vom fi mai vigilenți cu noi și cu cei de lîngă noi, vom ști să spunem DA sau NU în fața oricui și în orice împrejurare și vom ști și cui SĂ DĂM sau SĂ NU DĂM votul nostru și încrederea noastră pe viitor.

GABRIEL PLOSCA: PÎNĂ ȘI MOLDOVA ȘI-A PIERDUT RĂBDAREA

Mitingul de la București din 13 noiembrie 2003, organizat de către Federația Sindicatelor Libere din Învățământ, a fost ultima încercare de a determina Guvernul și Parlamentul României să modifice proiectul Legii bugetului/2004 în sensul alocării de bani mai mulți pentru educație.

Considerăm că a venit timpul să beneficiem de o mărire reală a salariilor și nu să trăim numai din indexări, ceea ce a făcut ca standardul de viață al celor care lucrează în învățământ să se deprecieze permanent.

De asemenea, cu alocația bugetară insuficientă pentru 2004 o reformă adevărată a învățământului va rămîne, în continuare, o utopie.

Consider că mitingul a fost o

reușită și a arătat o dată în plus, că F.S.L.I. este cea mai puternică și bine organizată structură sindicală federativă din România.

De subliniat că acest miting a constituit prilejul pentru domnul președinte Aurel Cornea să lanseze ideea unei valoroase inițiative legislative- anume aceea ca F.S.L.I. să se angajeze în strîngerea a cel puțin 250.000 semnături pentru susținerea unui proiect de lege care să prevadă pentru anul 2005 alocarea a 6% din produsul intern brut pentru educație.

În ceea ce privește județul Neamț participarea la miting a sindicatelor din învățământ s-a făcut sub sloganul: "Guvernămînt, pînă și Moldova și-a pierdut răbdarea!"

ION ANDRONIC: M-AU IMPRESIONAT TINERII

Mitingul organizat de F.S.L.I. la București, pe data de 13 noiembrie 2003, a arătat că salariații din învățământ au fost uniți ca niciodată. O mulțime imensă de oameni a ocupat în întregime Piața Revoluției (aproximativ 8000 de salariați).

La miting am cerut Guvernului drepturile noastre de a trăi demn, alături de tinerele vîrstare, viitorul acestei țări și respectarea legilor în vigoare.

Am rămas profund impresionat de participarea tinerilor, atît din județul Neamț cît și din țară, care au noroc de părinți care au salarii și nu sînt plătiți onorabil de către cei care "au grijă părintească".

Nu vom renunța la nici o formă de protest, inclusiv greva generală, dacă reprezentanții Puterii nu vor da curs dezideratelor noastre, potrivit legii.

CONSTANTIN BAROI: MITINGUL VĂZUT DE LA PIATRA NEAMȚ

Rămas la Piatra Neamț din motive oficiale și personale, am urmărit prin intermediul televiziunii și al radioului modul în care s-a desfășurat mitingul de protest F.S.L.I.

Prima constatare e marea diversitate a modului în care a fost relatată această acțiune, dar și numărul imens al participanților. Timpul cedat de presa audiovizuală și spațiul alocat de presa scrisă au fost de asemenea variabile, funcție de "lupa" prin care postul sau ziarul respectiv a privit evenimentul menționat.

Dincolo de diversitatea de unghiuri de vedere, mitingul cadrelor didactice a reliefat o dată în plus situația deosebit de gravă a învățământului românesc, care suferă de o subfinanțare cronică, cu consecințe nefaste asupra asigurării condițiilor optime pentru desfășurarea procesului instructiv - educativ, dar și asupra statutului social al slujitorilor școlii.

OPINII DE PARTICIPANT

VALERIAN PERCĂ: PROFESORII I-AU LĂSAT REPETENȚI PE GUVERNANȚI

Trist, dar adevărat. Așa se întîmplă la noi, în România. Aproximativ 8000 de cadre didactice au protestat joi- 13 noiembrie 2003, pe străzile Bucureștiului, la cel mai mare miting organizat de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ. Am văzut și am simțit acea atitudine de dispreț manifestată de Guvernul României, cît și de întreaga clasă politică, față de școala românească și de slujitorii ei. Pentru noi, cadrele didactice-salarizarea rămîne aceeași-indexarea- cu 6% din luna ianuarie 2004 (indexare ce ne amintește de ex ministrul Ciurmară). Toate demersurile și cerințele decente ale sindicalistilor rămîn de fiecare dată fără ecou, pentru că- țara este săracă și nu sunt bani.

Pentru ce au protestat sindicalistii din învățământ? Pentru niște drepturi legitime: un buget de minim 6% din P.I.B. pentru educație în 2004; creșterea valorii coeficientului de multiplicare la nivelul salariului minim pe economie; întocmirea nomenclatorului bolilor profesionale pentru salariații din învățământ și stabilirea incompatibilităților de ordin medical cu funcția didactică.

În Piața Revoluției s-au adunat sindicalistii din toată țara, protestarii venind "înarmați" cu fluier, tobe, portavoici. Luările de cuvînt au scos în evidență faptul că învățământul românesc a intrat în "zodia racului", adică a cancerului, că nimic nu ne îndreptățește să sperăm că va fi mai bine, că dezordinea și jaful s-au generalizat, că legea e doar scrisă, nu e înfăptuită. Singurul lucru care ne-a mai rămas, după ațitea umilințe și suferințe, este doar "RĂBDAREA".

Nu va fi greu să începem campania de semnături pentru modificarea Legii bugetului- inițiativa aparținînd liderului F.S.L.I. Aurel Cornea- dar faptul că în acest moment România se află în coada clasamentului în privința alocațiilor bugetare ale tuturor țărilor candidate la UE ar trebui să pună pe gînduri guvernămîntii.

Părăsind Piața Revoluției- încolonați într-un marș mai mult al tăcerii și al sărăciei, ne-am îndreptat spre Palatul Parlamentului. Pe Calea Victoriei s-a cîntat "Deșteaptă-te, române!" și "Noi suntem români", scandîndu-se "Noi v-am votat/ voi ne-ați înșelat" și "Repetenții".

Faptul că o delegație a sindicalistilor a fost primită de președintele Senatului- Nicolae Văcăroiu, iar o altă delegație a profesorilor a fost primită la camera inferioară a Parlamentului- depunîndu-se o moțiune- ar trebui să ne facă să sperăm că factorii puterii vor da dovadă de înțelegere și vor rezolva revendicările noastre.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

COLEGIUL NAȚIONAL "PETRU RAREȘ" - FILE DE ISTORIE

(urmărire din pag. 2)

C.L.B.: Nu de proporțiile acesteia și nici cu profilul acesta. Spre exemplu, o colegă de a mea care a ieșit la pensie la Colegiul Negruzzi a făcut o culegere de evocări semnate de mari personalități care au absolvit acolo. Dar nu este o monografie adevărată. Monografiile adevărate am văzut la Liceul Bacovia din Bacău, la Liceul Roman Vodă- la Centenar... ș.a.

* Cartea a apărut în 2003...

C.L.B.: În 2003, deși a fost gata în 2000. Culeasă și necorectată.

* Și n-ați simțit nevoia s-o actualizați, s-o aduceți la zi?

C.L.B.: Nu, ne-am angajat pentru altceva.

Gh.B.: Și chiar n-am vrut. În

primul rînd pentru că lucrarea s-a vrut o carte a liceului, nu strict monografie a liceului. Pentru că ea a valorificat tot ceea ce a apărut înainte despre liceu, începînd de la Ion Negre, care a scris primul istoric al școlii, continuînd cu monografia mare semnată de prof. Alexandru Iftimie, o lucrare serioasă, care respectă legile monografiei, dar care nu mai există decît într-un număr redus de exemplare la cei interesați sau avizați. Și atunci trebuia să existe o altă carte care să rezume ceea ce a existat ca informație pînă acum, dar de pe alte planuri, cu un Remember strict telegrafic cu datele istorice principale, cu două- trei portrete de personalități, la care soția chiar a muncit mult și serios.

Dacă întrebă pe cineva pe

stradă- chiar pe foști elevi de la Rareș- cine a fost Ion Negre sau Mihai Stamat, riști să nu primești nici un răspuns. Monografiile lor nu vorbesc despre ei, iar dl. Iftimie nu avea cum să o facă, pentru că în perioada aceea personalitățile nu încăpeau în monografii. Și atunci, preluînd și experiența colegei de la Negruzzi, am gîndit așa: să facem o monografie, dar să nu fim numai noi cu părerile noastre. Să avem și părerile foștilor profesori, foștilor elevi... Dl. profesor Mihai Mancaș de pildă, cînd a văzut la ce lucrăm, ne-a încredințat nu numai textul domniei sale dar și documentarea pe care o deținea. Drept care i-am publicat textul integral, ca și pe cele ale unor foști dascăli și învățăcei.

* Credeți că se poate vorbi despre personalitatea unui liceu?

Mai ales că multă vreme a funcționat o programă comună, s-au folosit aceleași manuale și s-au studiat aceleași documente de partid?

Gh. B.: Eu am făcut Liceul Șaguna. Trebuie să spun că ceea ce impresionează acolo este houl tapetat cu plăci de marmură cu numele tuturor personalităților care i-au trecut pragul: de la Blaga și Iosif, la numele a peste 20 de academicieni. La Piatra Neamț acest lucru nu există încă, de aceea avem un capitol final cu propuneri în care, bazîndu-ne pe istoria acestui liceu, sugerăm să se încerce și aici acest lucru. Pentru că numai punînd în evidență personalitățile care s-au format aici, putem vorbi și despre personalitatea liceului.

C.L.B.: Cred că foarte importantă pentru personalitatea unei școli este, în primul rînd, personalitatea profesorilor. Cred că personalitatea "Rareșului" stă în credința și devotamentul cu care se face carte adevărată. Și mai stă în personalitatea cancelariei care a impus întotdeauna noilor veniți un anume climat de încredere și un sentiment de castă, un puternic spirit de echipă care nu exclude deloc competiția.

* Dacă v-ați apuca să rescrieți această carte, la ce ați renunța și ce ați adăuga?

Gh. B.: Ar fi o altă carte. Lucrurile esențiale ar rămîne aceleași, poate s-ar schimba niște accente. În fond o carte care reflectă trecutul reflectă vîrînd nevrînd și timpul în care este

scrisă. Și oricum această carte poate stîrni nemulțumiri, dispute, comentarii. Dacă scriam un roman puteam să fiu înjurat sau laudat. Aici însă, e de comentat...

* Doamnă Bunghez, ați muncit pe rupte. A meritat?

C.L.B.: Am naivitatea să cred că a meritat și că trebuiau spuse toate cele gîndite. Am satisfacția că țin în mîna o carte care, în sărăcia în care zăbovim, a ieșit într-un tiraj decent și a apărut în condiții grafice de neglijat. Și mai am naivitatea să sper că această carte va păstra renumele liceului, spiritul lui și nu va altera imaginea "Rareșului" în conștiința pietrenilor.

Gh. B.: N-a ieșit cum am visat, dar a ieșit mult mai bine decît mă așteptam să iasă.

EDUCAȚIA PENTRU RESPECTAREA ȘI PROTEJAREA NATURII

Noi și lumea din jurul nostru

Întinderea nesfârșită a Universului rămâne mister pentru mintea omească. Tainele Universului au generat întrebări pentru care au existat răspunsuri diverse, au îndemnat la gândire și imaginație.

Elevii noștri au fost mereu atrași de lumea curiozităților, au vrut să cunoască lucruri departe de sfera lor de activitate, și-au imaginat lumi care n-au existat niciodată, au creat oameni și mașini pentru viitor. Acesta a fost și motivul pentru disciplina opțională tema "VIAȚA TERREI", împletind cunoașterea cu respectul pentru creație. Pentru a reuși acest lucru, am început cu vizite și excursii în împrejurimi ca să "observăm" că lângă noi totul e viață, apele își urmează cursul, plantele își cer dreptul de a trăi, animalele vor să conviețuiască cu noi, iar oamenii trăiesc pentru a lăsa ceva în urma lor.

Cînd adunam material pentru activitățile de abilități practice, specificăm că frunzele, crenguțele și florile adunate vor folosi pentru a reda tablouri în miniatură, peisaje, colaje, ce vor bucura sufletele noastre, rămînînd datori să plantăm primăvara flori de grădină și de fereastră, pomi. Cîte întrebări n-au curs atunci cînd am vorbit despre planetele mari și mici, despre LUNA ce călătorește alături de PĂMÂNT prin spațiu, despre norii cu forme ciudate, stelele mari sau mici cu geneza lor misterioasă, dar mai ales, cîte transformări n-a suferit UNIVERSUL în cei 15 miliarde de ani de cînd s-a născut.

Am descifrat și texte literare cu conținut științific, am citit poeziile lui Eminescu, Alecsandri, Coșbuc, poeți ce-au venerat UNIVERSUL, l-au elogiat cu dragoste, iubire și respect. Am pătruns și-n lumea matematicii, creînd sau rezolvînd probleme cu stele, flori și animale iubite de copii, cu oamenii din jurul nostru. La geamurile clasei noastre se adună păsărele, le dăm mîncare, le ocrotim cu înțelegerere, le considerăm ființe neajutorate ce răsplătesc eforturile noastre cu cîripitul lor dulce și priviri scurte.

La educația plastică am adus prin culori stelele pe pămînt, ne-am imaginat o lume perfectă, luna de pe cer populată, iar oamenii înfrății și fericiți. Expoziția din sala de clasă se schimbă lunar, iar alegerea lucrărilor o fac elevii după ce și-au explicat intenția de mici pictori și sentimentele față de temă. Cele mai preferate

cîntece învățate au fost acelea în care animalele vorbesc, copiii dăruiesc flori și melodia exprimă bucuria. Au fost și întrebări la care elevii mei au așteptat răspunsuri categorice: "De ce se produc cutremure?"; "De ce există inundații distrugătoare?"; "De ce alunecările de teren lasă tristețe?"; "De ce vulcaniiucid uneleori?", întrebări la care au dat deseori răspunsul: "Și oamenii au partea lor de vină!"

Nu-i suficient să iubești animalele și plantele, să înțelegi popoare îndepărtate, să cînti, să scrii și să pictezi, dacă nu înveți să respecti natura, s-o ajuți, s-o îngrijești. Hîrțile

izvoare vii de produse utile omului: alimente, medicamente, fibre textile, parfumuri, coloranți, furaje.

Cu dorința de a îndruma ochii micilor școlari către frumusețile și bogățiile naturale ale mediului, am realizat, la nivelul ariei curriculare Matematică și Științe ale naturii, disciplina opțională "Farmacia naturii". Mi-am propus ca obiective: dezvoltarea capacității de conștientizare a rolului naturii în viața omului, precum și a rolului omului în explorarea naturii; formarea unui sistem general de cunoaștere privind investigarea / explorarea plantelor medicinale;

Educația pentru cunoașterea și păstrarea mediului înconjurător reprezintă o preocupare din ce în ce mai prezentă în procesul de învățămînt. Astfel, începînd din acest an școlar s-a reintrodus în planul de învățămînt disciplina Cunoașterea mediului înconjurător, urmînd ca din anul școlar viitor să fie introdusă și la clasa a II-a.

Mai mult, în grădinițe s-a propus derularea Programului Național "Ecogrădinița", cu obiective clare de educare a copiilor în spiritul grijii față de natura care ne asigură mediul de existență.

Iată doar două dintre preocupările didactice ale unor colege, care au înțeles, așa cum spune Gerge Vîlsan că "Natura e și inteligentă și cere să fie admirată, dar și descifrată în gîndirile adînci și subtile, pe care adesea le ascunde în aspectele sale."

aruncate pe stradă, copacii zgîriați, straturi fără iarbă și flori, ape poluate, păsări și animale vîinate fără rost, păduri tăiate și mizeria din jurul nostru fac parte din realitate. De aceea le-am explicat elevilor mei că tot ce există în jurul nostru trebuie prețuit, dar mai ales, cît de important este să îngrijim ceea ce am primit moștenire: MĂRIA SA, NATURA!

*Inv. Anisoara COȘOCARU,
Școala Nr. 9, Roman*

Primii pași în descifrarea miracolului naturii

"Vechi de cînd este omul și readuse în actualitate de cercetările noi, plantele medicinale constituie un prețios tezaur pus de natură la îndemîna omului."

*Dr. Gg.
CONSTANTINESCU*

De la firul plîpînd al ierbii pînă la arborii uriași, plantele reprezintă

recunoașterea și utilizarea plantelor medicinale în menținerea sănătății; dezvoltarea capacității de comunicare prin utilizarea corectă a unui limbaj specific.

Am pornit de la ideea că mai presus de asimilarea unor date științifice despre lumea plantelor medicinale, stă păstrarea vieții pe pămînt, cunoașterea modului rațional de exploatare a bogățiilor naturale, astfel încît să nu ducă la dispariția acestora.

"Noi nu moștenim pămîntul de la strămoșii noștri, noi îl împrumutăm copiilor noștri." (Seattle)

Dîndu-le exemple din lumea animalelor care utilizează plantele în scopuri terapeutice, am implementat copiilor ideea că și omul, din cele mai vechi timpuri, a folosit plantele medicinale în menținerea sănătății, prevenind și tratînd diferite afecțiuni.

Concomitent cu transmiterea cunoștințelor generale despre plantele medicinale am realizat și activități practice de recoltare, uscare, ambalare a acestora și de obținere a unor preparate studiate: infuzie, decoct, sirop, tincturi, oțeturi aromatice, creme (unguente), uleiuri medicinale, sucuri și vinuri medicinale (socată, cidru).

În cadrul orelor cu caracter practic, am folosit, de cele mai multe ori, jocul de rol ("Ceaiul de la ora 5", "Suntem gazde - sunteți musafiri",

"Micii farmaciști", "Sunt farmacist și vă recomand", "Primul ajutor"), mobilizînd întregul colectiv de elevi, lucrînd pe echipe sau grupe mici. Aceste jocuri au trezit copiii bucuria și iluzia că se joacă, au stîrnit interesul, curiozitatea, dorința de afirmare și participare la oră, chiar și celor mai timizi dintre aceștia.

Încă de la începutul anului școlar am îndrumat elevii să întocmească ierbare, învățîndu-i tehnicile recoltării și presării plantelor. Le-am propus, apoi, să redacteze și să trimită o scrisoare către elevii din aceeași clasă, de la o școală din alt județ, și altă zonă geografică. Le propuneau colegilor să studieze plantele medicinale, să întocmească un ierbar cu cele care cresc în zona respectivă, realizîndu-se apoi schimburi de ierbare, la sfîrșitul anului școlar.

Pentru a spori interesul elevilor la lecții am întocmit în clasă o minibiблиотеacă și un colț cu numele "Farmacia naturii", ce cuprinde plante, reviste, cărți cu imagini și date despre plantele medicinale; colecții de semințe ale plantelor medicinale; ierbarul clasei; rubrica "Știați că..."; preparate realizate din plante medicinale etc.

Cu prilejul drumețiilor și excursiilor tematice, elevii au colecționat și alte materiale necesare orelor de abilități practice (mușchi, crenguțe, semințe, fructe, dar și deșeurile din materiale plastice, metalice, hîrtie, dîndu-le o nouă utilizare. Prin aceste acțiuni am urmărit realizarea unei educații ecologice, îndrumînd copiii la păstrarea zonei vizitate și studiate, cît mai naturală, fără distrugerea inutilă a plantelor, fără a lăsa resturi menajere. Astfel, fiecare elev devine un militant activ pe tărîmul ocrotirii naturii și vieții.

Pînă la sfîrșitul anului școlar, fiecare elev a avut de întocmit un portofoliu care cuprindea: colecții de imagini cu plante medicinale, fișe de observație, fișe de lucru, fișe de activități independente, teste.

Evaluarea de portofoliu am considerat a fi principală metodă care sprijină elevii în a-și evalua propria învățare anterioară și în a o folosi ca bază pentru învățarea și dezvoltarea proprie, ulterioară.

La sfîrșitul anului școlar, activitatea desfășurată în cadrul acestei discipline opționale a avut efecte benefice asupra noastră: elevii au reușit să simtă că pot comunica cu lumea plantelor și s-au convins că natura este darnică numai cu cei ce știu să-i poarte grijă, iar eu mi-am sporit modalitățile de lucru în a pregăti generația tînără să respecte și să ocrotească natura.

*Inv. Melania ANGHEL,
Grupul Școlar Nr. 9, Piatra-Neamț*

**Rubrică coordonată de
Dan AGRIGOROE**

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Fără pretenția și chiar fără intenția de a face o ediție critică a operei celui pe care îl numește "făurar de limbă, creator al unui idiom propriu", criticul literar Cristian Livescu oferă cititorilor o nouă ediție "Calistrat Hogaș- Pe drumuri de munte". Integrala

EDIȚIE COMPLETĂ CALISTRAT HOGAȘ

prozei- publicistica" (Editura "Crigarux, seria Patrimoniul", Piatra Neamț 2003), carte apărută cu sprijinul Ministerului Culturii și Cultelor, prin Direcția pentru Cultură Culte și Patrimoniul Cultural Național a județului Neamț.

Ce aduce nou această ediție "întocmită și îngrijită de Cristian Livescu" ne mărturisește chiar el într-o "notă asupra ediției" succintă, dar clară, consistentă și lămuritoare atît pentru specialiști, cît și pentru publicul larg, "mai ales". Prima noutate este aceea că în acest volum sînt incluse toate scrierile în proză și publicistice ale lui Hogaș, cu toate că trenează bănuiala că ar mai putea fi

unele manuscrise, dintre acelea primite în 1940 de Vladimir Streinu de la fiica scriitorului, în vederea alcătuirii unei ediții ce avea să apară în 1947 în totalitate. O altă noutate precizată de Cristian Livescu: "Pentru prima oară apar în volum, datorită ediției de față, conferința "Despre lectură", recu-perată din revista "Asachi", nr. 2/1881, pe nedrept omisă de Vladimir Streinu, precum și articolele "Pentru Contemporanul", "Asachi", nr. 7/1882, și "Miserii literare", "Asachi" nr. 9/1883..."

Din aceeași "notă asupra ediției" aflăm că "nu au fost incluse scrierile în versuri ale lui Calistrat Hogaș, majoritatea inedite", care, împreună cu poemele dramatice "Feerie" și "Sceneta alegorică", aflate în arhiva Muzeului Memorial din Piatra Neamț, vor face parte dintr-un volum separat și care, în opinia criticului, ar fi intrat "în disonanță stilistică cu materia cărții de față".

Cartea pe care ne-o oferă acum Cristian Livescu este a doua, după știința mea, alcătuită de un "aproiat de suflet" al marelui "călător prin Munții Neamțului", după Valentin Ciucă, cel care cu mai bine de 20 de ani în urmă semna cartea "Pe

urmele lui Calistrat Hogaș" (1981), semnalată pozitiv, imediat după apariție, de Șerban Cioculescu.

Această carte ar trebui să fie nelipsită din biblioteca oricărui nemțean și a oricărui iubitor de literatură, de carte în general, cel puțin din două motive: pentru conținutul ei cel mai cuprinzător al edițiilor operelor hogașiene de pînă acum, pentru unele adnotări ale editorului actual referitoare la unele modificări preluate de pe un "exemplar al lui G.T. Kirileanu", pentru precizările asupra punctuației folosite de Calistrat Hogaș, pentru faptul că sînt publicate pentru prima dată în acest volum, în unele articole menționîndu-se publicația din

care au fost preluate și pseudonimul folosit de autor- Plautius, precum și pentru unele corecturi aduse editorilor precedenți (Vladimir Streinu publica sub titlu greșit conferința "Despre dezvoltarea și conservarea naționalității la români", toate acestea fiind menite să dea o nouă dimensiune imaginii lui Calistrat Hogaș, mai completă decît toate celelalte de pînă acum, chiar și prin intermediul portretului atît de sugestiv alcătuit de Lulia Hălăucescu, portret din care marele călător "pe drumuri de munte" ne privește de pe coperta cărții îndemnîndu-ne la drumeție "pe urmele lui" chiar și prin propria-i operă.

Constantin TOMȘA

REDĂTORII PROVOACĂ ȘI PENTRU ÎNCEPUT, PROPUN!

(urmăre din nr. trecut)

Se va acorda o atenție specială pentru:

- proiectele care abordează nevoile IMM-urilor, mai precis care vizează dezvoltarea de scheme de învățare adecvate pentru a facilita accesul la formare al managerilor, al angajaților și al muncitorilor individuali, cu scopul de a favoriza mobilitatea și de a lupta împotriva lipsei de competențe (incluzând abilități tehnice, antreprenoriale și manageriale);

- proiectele dezvoltate în cadrul acordurilor teritoriale și/sau de formare;
- schemele inovante de formare pentru facilitarea accesului persoanelor dezavantajate.

Specific pentru proiectele de competențe lingvistice:

Proiectele trebuie să vizeze metode și materiale care nu sunt disponibile în mod curent pe piață, în special pentru limbile mai puțin folosite sau învățate. Au fost identificate discrepanțe mai ales în următoarele domenii:

- cunoașterea limbilor străine pentru a asigura mobilitatea, incluzându-se și sensibilizarea interculturală și lingvistică;

- competențele integrate procesului de învățare a limbilor străine (de ex. cum se învață o limbă străină, comprehensiune interculturală și

capacități de mediere legate de învățarea limbilor străine);

- învățarea limbilor străine cu ajutorul tehnologiilor informatice (TELL) și a instrumentelor de creație online pentru formatorii din domeniul lingvistici;
- metode și instrumente de învățare a limbilor străine în cadrul IMM-urilor.

Specific pentru proiectele de materiale de referință:

- analiza rezultatelor studiilor și experimentelor în ceea ce privește noi forme de învățare și predare, în contextul învățării în mediul formal, non-formal și informal, în particular în organizațiile specifice procesului de educație, centrele de formare multifuncționale, învățarea la locul de muncă;

- dezvoltarea unui cadru comun de referință pentru competențele și calificările profesorilor și ale formatorilor;
- metode de evaluare și validare a competențelor de bază dobândite în utilizarea TIC.

Credeți că este interesantă abordarea? Așteptați Pasul al 3-lea prin care voi continua să prezint prioritățile, dar să și lămuresc eventualele probleme pe care le veți lansa dumneavoastră, în scris, la sediul CCD Neamț.

Profesor formator, coordonator al activității de integrare europeană la CCD Neamț, Niculina NIȚĂ

CERTIFICĂRI PENTRU EUROPA

In vederea sprijinirii eforturilor României de accelerare a pregătirii pentru integrarea în Uniunea Europeană, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului instituie, începând cu anul școlar 2003/2004, competiția pentru acordarea certificatului "ȘCOALA EUROPEANĂ".

Competiția este deschisă tuturor unităților de învățământ preuniversitar care au fost sau sunt implicate în activități sau proiecte de cooperare europeană. Activitățile pot avea în vedere fie instituția, pe ansamblu, fie personalul didactic sau elevii, individual sau în echipe. Odată obținut, certificatul este valabil pentru o perioadă de trei ani, după care școala trebuie să concureze din nou pentru a-l obține.

Promotor al multor proiecte europene din Programele Socrates, Leonardo da Vinci și Phare, Grupul Școlar Economic Administrativ și de Servicii Piatra-Neamț vrea să-și încununeze eforturile de până acum, candidând pentru obținerea unui Certificat de "Școală Europeană".

"Diversitatea este o caracteristică normală a Uniunii Europene și care se cere păstrată și promovată. Mai mult de 100 000 persoane din Uniunea Europeană beneficiază în fiecare an de programe educaționale ce sprijină înțelegerea diferitelor culturi. Cunoașterea directă dintre diverse culturi și a mediului lor de lucru motivează oamenii, în special tinerii, pentru manifestarea unui interes activ în înțelegerea îndatoririlor cetățenești."

Mai întâi a fost speranța. Speranța de a vedea, de a cunoaște, de a simți viața din alte locuri. Probabil ca setea de cunoaștere e în noi, ne naștem cu ea și e irezistibilă. Iar când s-a ivit și posibilitatea de a ne împlini și realiza aceasta speranță nu am stat pe gânduri.

Proiectele finanțate de Consiliul Europei reprezintă o oportunitate extraordinară pentru cunoaștere, pentru deschidere, pentru integrare, în adevăratul sens al cuvântului. Oricare ar fi programul sau acțiunea finanțată, oricare ar fi tema propusă, scopul acestor proiecte vizează realizarea apropierii, cunoașterii și lucrului "împreună". A fi european înseamnă, până la urmă, a te simți "acasă", oriunde, în spațiul bătrânului nostru continent.

Grupul Școlar Economic Administrativ Piatra-Neamț s-a implicat în mai multe proiecte pe două direcții principale: proiecte de educație și formare, pe de o parte, și proiecte de finanțare, pe de altă parte.

Proiectele implementate :

Programul de formare profesională LEONARDO DA VINCI

PROIECT PILOT TRAINING FOR TOURISM STAFF ON THE CLIENT RELATED APPROACH - TO CLIENT (FORMAREA PERSONALULUI DIN TURISM DIN PERSPECTIVA APROPIERII DE CLIENT)

PARTENERI:
Institutul de Științe ale Educației, România
Escuela de Turismo de Valladolid, Spania
ERGOPLAN, Grecia
The Tallents Press, Anglia
BRM Travel, România
Inter Business Travel, România

Grupul Școlar Economic Călimănești, România
Universitatea Pitești, România
Coordonator: prof. Doina Georgeta Gheorghiu

Programul de educație pentru învățământul preuniversitar SOCRATES

COMENIUS 1

- PROIECTE ȘCOLARE

TRECUT ȘI PREZENT PE MESELE NOASTRE

PARTENERI:

Istituto Tecnico Commerciale Sperimentale

ALESSANDRO VOLTA, Florența, ITALIA

Institutul Cardinal Mercier, Waterloo, BELGIA

Coordonator: prof. Doina Georgeta Gheorghiu

INFLUENȚA RELIGIEI ASUPRA MOȘTENIRII ARTISTICE ȘI CULTURII POPULARE A ȚĂRILOR NOASTRE

PARTENERI:

Istituto Tecnico Statale per geometri e PACLE, Seregno, ITALIA

Escola Secundaria Emidio Navarro, Viseu, PORTUGALIA

Colegiul Național "B.P. Hașdeu", Buzău, ROMÂNIA

Coordonator: prof. Doina Georgeta Gheorghiu

- PROIECT LINGVISTIC

LIMBA FRANCEZĂ - INSTRUMENT DE COMUNICARE ÎN SPAȚIUL COMUNITĂȚII EUROPENE

PARTENERI:

Kimpisen Lukio, Lappeenranta, FINLANDA

Coordonator: prof. Ioan Niță.

Profesor participant: Georgeta Popovici.

La derularea proiectelor Comenius au participat 35 de elevi. Ca urmare a acestor participări, școala noastră a fost nominalizată pentru organizarea activităților dedicate "Săptămânii Comenius".

Considerăm că toate acestea ne îndreptătesc să răspundem inițiativei M.E.C.T. de a întocmi și depune documentația pentru obținerea Certificatului de "ȘCOALĂ EUROPEANĂ".

Criteriile de evaluare pentru acordarea acestui Certificat sunt:

- Coerența activităților de cooperare europeană cu politica generală a instituției școlare
- Integrarea activităților de cooperare europeană în programul curent al școlii

- Varietatea grupurilor de vîrstă (a elevilor) implicate în activități

- Varietatea disciplinelor de studiu implicate

- Continuitate și constanță în activități

- Strategii și modalități de evaluare

- Strategii și modalități de diseminare

- Calitatea parteneriatelor stabilite

Acest bilanț care se dorește a fi finalizat cu o astfel de recunoaștere nu este decît spre o și mai mare deschidere și promovare a dimensiunii europene a educației și formării în școala noastră, valorificînd "resursa caldă", oamenii care au învățat să scrie și să implementeze proiecte europene.

*Prof. Doina Georgeta GHEORGHIU
Prof. Ioan NIȚĂ
Grupul Școlar Economic Administrativ și de Servicii Piatra-Neamț*

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

NARAȚIUNE ȘI ORALITATE ÎN AMINTIRI DIN COPILĂRIE

(urmăre din nr. trecut)

-Nu mă lăsa, vezi bine, cugete, căci și eu sunt om din doi oameni.

-Cum nu se dă soos ursul din birlog, țărânul de la munte strămutat la cîmp, și pruncul, dezlipit de la sînul mamei sale, așa nu mă dam eu dus din Humulești, în toamna anului 1855, cînd veni vremea să plec la Socola, după stăruința mamei.

Din această perspectivă considerăm că - în spiritul afirmațiilor lui Philippe Lejeune - putem vorbi despre existența unui pact autobiografic. Autorul a permis existența acestui pact autobiografic din dorința de a da credibilitate celor narate. Prin urmare, autorul a găsit o modalitate de a impune drept veridice faptele prezentate. El construiește în Amintiri o lume și această lume există datorită miracolului scrisului lui Creangă.

Realizînd o analiză structurală a

romanului *Insula misterioasă* a lui Jules Verne, Roland Barthes apela la ideea unui lingvist, I.I.Revzin, care în Principiile teoriei modelelor în lingvistică, din Langages, nr. 15, septembrie 1969, afirmă: În fiecare proces de elaborare a informației pot fi evidențiate un anumit ansamblu A de semnale inițiale și un anumit ansamblu B, de semnale finale observate. Sarcina unei descrieri științifice este de a explica în ce fel se efectuează trecerea de la A la B și care sunt legăturile între aceste două ansambluri și dacă verigile intermediare sunt prea complexe și scapă observației, în cibernetică se vorbește despre cutia neagră.

Încercînd să stabilim cele două ansambluri limită pentru Amintiri din copilărie, respectiv ansamblul A inițial și ansamblul B final, remarcăm o situație interesantă. Putem vorbi despre patru ansambluri A, deci patru ansambluri inițiale, corespunzător fiecărei părți a cărții. În ansamblurile A din partea I și a III-a, Creangă prezintă satul Humulești, situarea lui, situația locuitorilor, insistînd asupra geografiei

spirituale și economice a ținutului, iar în ansamblurile A din partea 2-a și 4-a, evocarea este raportată la legăturile de familie și la întreg sistemul de relații afective, cuprinse în perimetrul vieții humuleștene. Aceste ansambluri inițiale A sunt ușor de identificat dacă ne sprijinim pe ansamblul B, respectiv cel final. Cunoscuta replică a lui Nică din finalul scrierii: -Ei, ei, măi Zaharie... Sub raportul altui factor, al timpului, autorul va realiza o narațiune bazată pe un timp noncronologic, determinînd posibilitatea de a organiza fapte și situații în diverse cîmpuri narative.

Analiza Amintirilor din copilărie impune cîteva observații legate și de o altă caracteristică a narațiunii care este oralitatea, generată în mod direct de prezența dialogului.

În textul lui Creangă, dialogul depășește prezența convențională din proză, amintînd mai curînd de funcțiile pe care le capătă în teatru, deoarece știm că teatrul este dialog completat cu elemente de circumstanțializare scenografică, mimică și gestuală.

Iată mai întîi situația dialogului pre-

lungit:

- Bine ai venit sănătos, tată! zise Ion, sărufîndu-i mîna. Așa -i că ne-ai nimerit?

- Bine v-am găsit sănătoși, măi băieți! răspuse moș Vasile. D-apoi vorba ceea: Nimeresc orbii Suceava și eu nu eram să vă nimeresc? Apoi, din vorbă în vorbă, ne întreabă:

- Ei, ce mai zice mecutul despre popia voastră? Are de gînd să vă deie drumul degrabă? Căci eu, drept să vă spun m-am săturat de atîta zdruncen și cheltuială, etc.

Procedeu asigură o anumită substanță și densitate textului care va putea fi oricînd reordonat potrivit convențiilor teatrale și eventual jucat, fără să fie nevoie de vreo corecție dramatică.

- De vînzare-ți e găinușa ceea... măi băiete?

- De vînzare, moșule!

- Și cit cei pe dînsa?

- Cit crezi și dumneata că face!

- la ad-o-ncoace la moșul, s-o drămăluiașcă!

Dialogul este puternic dramatizat:

semnul cel mai clar al dramatizării îl constituie absența indicațiilor tipice prozei care precizează persoana emițentă a unei replici de tipul: spuse X, zise X, strigă Y, explică Z.

Oralitatea este determinată și de prezența monologului, deoarece monologul se orientează către un ascultător implicat, căruia i se relevă anumite aspecte ale unui trecut interpretabil. Monologul interior apare frecvent în fragmentele inițiale ale celor patru părți, reprezentînd adevărate incursiuni în interiorul personajului.

Alături de aceste tipuri de discurs apare și discursul indirect, precum și cel epistolar, dar cu o frecvență mai redusă.

Prin această lucrare am încercat să demonstrăm extraordinara mobilitate de expresie a scriitorului Ion Creangă, autor incapabil de a se conforma unor limite în spațiul creației datorită talentului și a bucuriei de a ofi- cia cu luciditate actul scrisului.

*Profesor Luminița-Georgeta NIȚĂ
C.C.D. Neamț*

1 DECEMBRIE - ÎNTRE BUCURIA OBLIGATORIE ȘI RECUPERAREA SENTIMENTULUI NAȚIONAL

(urmăre din pag. 1)

Rapid și cu zîmbetul pe buze pentru că afară e frig. Ce urmează? O țuică, vin fierț, cîrnați fripiți și muzică pentru toate vîrstele. Exploziile de bucurie populară oferite de americani pe 4 iulie

sau de francezi pe 14 iulie, sunt necunoscute românilor. Motivele? Întîi pentru că mai dăinuie amintirea scorțoaselor aniversări comuniste și apoi fiindcă de la instituirea ei ca sărbătoare națională, 1 Decembrie a fost folosit de politicieni ca tribună a unor discursuri electorale sau răfuiele. Că 2004 este un an electoral știu și

puștii de gimnaziu.

Să fim înțeleși, românii adevărați nu au dispărut. S-au rărit. Mai avem de sămînță. Veteranii nu au uitat nici pînă astăzi semnificația acestei zile. Pentru ce au luptat în războiul de întregire. Anul trecut am asistat la o scenă de milioane. La 1 Decembrie, a venit în cimitirul

"Eternitatea" din Piatra Neamț, la eroi, o măicuță cu părul alb și broboadă neagră. A îngenucheat, a făcut semnul crucii și a sărutat steagul țării. Apoi și-a văzut liniștită de drum. Gestul măicuței răscumpăra, curat, creștinește, lipsa de imaginație și convingere a actualilor oficiali, care au mai bifat o "realizare" și

au mai încasat puțină încredere, măsurabilă în procente electorale. Să nu uităm gestul măicuței anonime, săruițind tri-colorul, fără camere de luat vederi și fără să ceară ceva în schimb. Doar astfel putem recupera sentimentul național curat. Și nu în ultimul rînd, semnificația sărbătorii Marii Uniri.

PORȚI SPRE EUROPA

(urmăre din pag. 1)

Dorința legitimă de a oferi cit mai multe secvențe din activitatea C.C.D. -ului Neamț s-a concretizat în derularea ulterioară a activității pe ateliere de lucru. Astfel, în timp ce directorii C.C.D.-urilor au dezbătut probleme legate de un management priceput și inovativ bazat pe asumarea libertății, de inițiativă și a responsabilității, metodistii, conduși de profesorii Mariana Ficlenescu și Dan Agrișoroc, au vizitat Școala Particulară Nr. 1 Piatra Neamț, au asistat la o activitate demonstrativă la muzică cu elevi din clasa a II-a - înv. Daniela Blănuș, la un program artistic și au purtat discuții despre specificul acestei instituții cu directorul unității de învățămînt, Aurora Oatu. La Școala nr. 10 Piatra Neamț, oaspeții au vizitat clasele cu program Step by Step, au asistat la o activitate demonstrativă și au participat la o dezbateră privind oportunitățile educaționale ale acestei alternative educaționale.

Amplă manifestare propusă de C.C.D. Neamț s-a încheiat cu o secvență culturală, intitulată "Mihail Sadoveanu - poezia timpului" prin care organizatorii acestui moment, prof. Luminița Georgeta Vîrlan și bibl. Ana Macovei au dorit să omagieze personalitatea scriitorului printr-un dialog al artelor.

În acest sens, deschiderea Ființei către Mihail Sadoveanu s-a produs nu doar prin vorbe inteligente, ci și prin rostirile adevărate ale unor elevi de la Colegiul Național "Petru Rares" și Liceul de Artă.

Concluziile activității enunțate de participanți au pus în evidență oportunitatea organizării unor astfel de manifestări care facilitează schimbul liber de idei, transmiterea de opinii, analize demne de încredere. Inițiativa C.C.D. -ului Neamț a fost unanim apreciată deoarece a demonstrat, în primul rînd, că ideile valoroase nu depind doar de bugete, ci și de atitudine și competență.

Prof. IONESCU
CONSTANTIN-DAN
Școala Nr. 3 Piatra-Neamț

GEOGRAFIA ROMÂNIEI (gimnaziu) Sinteze și teste pentru concursurile școlare

Lucrarea se adresează tuturor elevilor de clasa a VIII-a interesați de învățarea temeinică a geografiei României, elevi care se pregătesc în vederea participării la examenul de testare națională, la concursurile școlare. De asemenea, lucrarea poate prezenta interes și pentru colegii mei, prin modul de abordare a sintezelor geografice, a testelor propuse pentru rezolvare, acestea putînd fi utilizate în cadrul demersului didactic sau în cadrul orelor de pregătire pentru concursurile școlare (olimpiade).

Această lucrare cuprinde, în prima parte, sintezele subiectelor de geografia fizică și economică a României, caracteri-

zarea marilor orașe ale României, iar în partea a doua testele propuse pentru rezolvare de către elevi.

Sintezele prezentate în prima parte a acestei lucrări evidențiază principalele elemente fizico-geografice, elemente privind populația, așezările omenești și principalele activități economice (resursele, agricultura, industria, transporturile), de pe teritoriul României.

Seturile de teste propuse în partea a doua a acestei lucrări spre rezolvare de către elevi, sunt mai întîi acelea la care răspunsul este dat (analiza și explicarea unor situații geografice) și apoi cele pe care elevul trebuie să le rezolve.

Noutatea constă în aceea că în prezenta lucrare nu sunt date răspunsurile la testele propuse spre rezolvare de către

elevi, cum sunt date în toate lucrările publicate pînă în prezent, determinînd elevii să nu mai facă un prea mare efort intelectual. În consecință, am recurs la această soluție din dorința de a determina elevii să studieze sintezele și lecțiile din manualele de Geografia României (pentru gimnaziu) cu mai multă atenție, cu mai multă seriozitate, cu mult mai multă ambiție și curiozitate, pentru ca în final să redescopere răspunsurile corecte și nu doar să le copieze fără nici un efort intelectual.

Cred că satisfacția cea mai mare a oricărui elev este aceea de a redescoperi singur, prin muncă asiduă, răspunsurile corecte la testele propuse pentru rezolvare în prezenta lucrare. În acest demers un rol important îl are și profesorul de geografie

care poate îndruma, ajuta, supraveghea munca elevilor pasionați de aceste activități.

Și tot ca o noutate, pentru a stimula munca intelectuală, creativitatea elevilor, am introdus la finalul lucrării un CONCURS dotat cu premii. La sfîrșitul prezentei lucrări veți descoperi regulamentul și talonul de participare la acest concurs.

Am speranța și încrederea că această lucrare va contribui la aprofundarea de către elevi a cunoștințelor de Geografia României și că ea, de fapt, este un instrument util în pregătirea examenelor și concursurilor școlare de către elevii din învățămîntul gimnazial.

Prof. IONESCU
CONSTANTIN-DAN
Școala Nr. 3 Piatra-Neamț

STRADA ȘI ȘCOALA

(urmăre din pag. 1)

Cine-i de vină? Toți-de la părinți la școală, comunitatea în care ei trăiesc, opinia publică. Familia dă startul tînrului în societate, ea îi dirijează lecturile, filmele, prietenii. Școala acționează în mod organizat și calificat prin metodele sale binecunoscute. Dar cînd părinții lasă totul pe seama școlii și nu colaborează cu aceasta, iar elevii nu au nici un respect față de cele două instituții, eșecul este dezastruos. Așa că nu trebuie să mai mire pe nimeni manifestările antisociale ale școlărilor, deviațiile de comportament ale celor scăpați de părinți din frîu, abandonul școlar cu tot cortegiul său de urmări, poluarea morală a tineretului.

Fiecare oră de educație civică trebuie să dea elevilor de gîndit. Puterea exemplului trebuie răsturnată, aspectele remarcabile din viața oamenilor de seamă trebuie valorificate și cunoscute de elevii noștri. Dacă îi vom lăsa doar străzii, discotecii și televizorului-ultimul avînd un statut aparte-fără implicare responsabilă a familiei și a școlii, efectele comportamentului violent și vulgar le vor suporta toate compartimentele societății.

APOSTOLI "ÎN CIVIL"

CDomnul nostru Iisus Hristos a trimis în lume pe apostolii săi ca să ne învețe drumul greu și aspru al vieții către fericire.

Tot așa, noi, cadrele didactice, oameni cu dragoste de oameni, suntem, îndrăznim a crede, apostoli "în civil" trimiși să conducem pe elevii noștri spre o lume bună, înțeleaptă și dreaptă.

Cu catalogul sub braț, zi de zi, oră de oră, cu gîndurile noastre, cu înțelepciune și răbdare, cu

puterea și neputințele noastre, ne dăruim copiilor și ne străduim să-i facem mai buni deși, cine știe, poate că noi, în adîncul sufletului nostru, suntem copleșiți de griji sau de neputința de a fi puternici.

Asta e puterea și dragostea noastră. Suntem mai buni sau mai răi din fire, suntem veseli sau triști, noi nu putem fi decît dascăli. Asta e crucea noastră și-o ducem cu dragoste, cu durere, uneori, și, întotdeauna, cu demnitate.

Profesor Elena IBĂNESCU,
Școala Bodești

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

TENISUL DE MASĂ ȘI PING-PONG-UL ÎN ROMÂNIA

Tenisul de masă își are originea pe continentul european, în Anglia, începuturile lui situîndu-se spre sfîrșitul sec. XIX. Ideea a pornit de la un joc ale cărui rădăcini se află în negura vremurilor. Adaptarea lui la condițiile oferite de spații închise sau mai restrînsse s-a realizat după descoperirea de către englezul Wingfield în anul 1874 a mingii de cauciuc umflată cu aer comprimat, descoperire care a dus la apariția meselor ale căror forme și dimensiuni nu se deosebeau mult de cele din zilele noastre. În schimb fileul era din lemn, iar "paletetele" (care constituiau primele încercări de transformare a raketelor de tenis) aveau forme diferite, cu mînerul mai lung sau mai scurt, cu racordaj de sfoară sau confecționate din lemn învelit în pergament, plută sau din cauciuc (invenție a englezului Goodea, 1902).

Prin 1890 englezul Ghybb folosește pentru prima dată o minge de celuloid al

cărui zgomot produs de contactul cu masa și cu paleta a inspirat denumirea de "ping-pong".

Solicitînd eforturi accesibile oricui și etalînd pe lîngă îndeminare și o pronunțată doză de grație, noul joc se răspîndește repede fiind preluat de turiști și de studenții care studiau în Anglia, întîlnindu-se sub numele de "pim-pam" în Franța, "gossima" și "Whiff-whaff" în America.

Ping-pong-ul își face apariția în România după anul 1918 prin intermediul jucătorilor de tenis a căror activitate sportivă organizată le solicita deja o continuare și în timpul iernii.

Presă timpului atestă în anul 1926 că ping-pong-ul se juca la noi încă în urmă cu cîțiva ani, fără să existe date exacte în acest sens. Același an, 1926, se remarcă și prin organizarea primului concurs în București unde exista deja o sală specială de ping-pong.

În anul 1928, în cadrul Federațiilor Societăților Sportive din România se înființează comisia de ping-pong care

hotărăște disputarea primei ediții a Campionatelor naționale la Oradea, contribuind totodată la impulsivitatea activității competiționale a jucătorilor fruntași. Anul imediat următor se remarcă astfel prin prima participare a echipei masculine a României la Campionatele mondiale de la Budapesta, unde avem o comportare onorabilă clasîndu-ne pe locul 7 din 10 țări participante. Dar cel mai important eveniment al anului 1929 este afilierea noastră odată cu Franța, Japonia, Egipt și Iugoslavia la I.T.T.F. (Federația Internațională de Tenis de Masă), deși nu exista încă o Federație Română de tenis de masă. Aceasta avea să fie înființată în anul 1931 la Oradea, după care se hotărăște înființarea ei la București în 1934, an ce constituie punctul de plecare al unei dezvoltări rapide și spectaculoase al acestui nou sport practic de elevi și studenți, muncitori și funcționari, tineri și vîrstnici.

De altfel, doar peste cîțiva ani încep să apară rezultate ale sportivilor români în mod elogiios:

- 1936 - Campionatele mondiale de la

Praga, echipa masculină formată din Vladone, Paneth și Marin se clasează în finala probei obținînd victoria în fața formației Ungariei deținătoare a titlului.

- 1939 - an în care se organizează prima ediție a Campionatelor internaționale de tenis de masă ale României, la care participă Ungaria, Cehoslovacia, Iugoslavia, Polonia. Urmează o perioadă de regres care se prelungește pînă în anul 1945.

- 1950 - anul are aduce primele mari succese ale tenisului nostru de masă care prin echipa feminină reușește să-și treacă numele în fruntea sporturilor din România.

- Succesele se succed cu repeziune datorită unor campioni de talia lui Szasz Sary și al Ellei Constantinescu și culminînd cu victoria cuplului Maria Alexandru-Geta Pitică în finala probei de dublu fete a Campionatelor de la Pekin 1961.

Dar succesele nu s-au oprit aici. Echipa lui Matei Gantner (cotat cel mai bun jucător de tenis de masă din lume în perioada anilor 1956-1957) a ocupat locul III la Campionatele mondiale de la Tokio din 1956

(o memorabilă înfrîngere a lui Gantner la scorul de 20-14 în setul decisiv cu celebrul jucător japonez Tanaka ne-a privat de titlul suprem).

De asemenea, rezultate deosebite au obținut de-a lungul anilor generația lui Radu Negulescu, Gheorghe Cobârzan și Ada Bert Reit, Dorin Giurgica, care au făcut parte din echipa de bază a României și au cucerit de 5 ori Cupa Campionilor Europeni.

Cel mai reprezentativ exponent al tenisului de masă românesc rămîne însă maestra emerită a sportului Maria Alexandru, posesoarea a peste 100 de titluri de campioană internațională și a peste 50 de titluri de campioană a României.

După anii '90, România se bucură de noi succese obținute de generația tînră de tenis de masă prin talente de perspectivă atît la echipele masculine cît și cele feminine.

Prof. ed. fizică gr. did. 9
Simion TARANU
Grup Școlar "Gh. Cantianu"

LIMBA NOASTRĂ-I ...O COMOARĂ

Nu cu mult timp în urmă se vorbea în școli despre necesitatea unui "front comun" al tuturor cadrelor didactice pentru realizarea unui țel educativ sau instructiv, cum ar fi cel al exprimării corecte a elevilor (mai ales în scris) - dar și a cadrelor didactice. Ținând seama că de pe băncile școlilor ies în lume "purători de cuvânt" școala nu trebuie să fie indiferentă la ce fel de "marfă" livrează societății. Parafrazându-l pe Paul Klee care spunea, cu un secol în urmă, că "Cu cât lumea va deveni mai imposibilă, cu atât arta va fi mai abstractă (greu de înțeles)", putem afirma că "Cu cât lumea va fi mai dezordonată, cu atât și mesajul verbal va deveni mai neglijent." Dacă altădată se pune accent pe oratorie, astăzi, mai ales în rândul tineretului școlar, predomină "urlătoria", adică un mod zgomotos de comunicare, interjecțional și onomatopeic, asemănător "clixurilor" primitive.

În ritmul grăbit al vieții contemporane, actul comunicării renunță la accesoriile inutile-estetice exprimării, corectitudinea gramaticală, calitățile stilului (preciziunea, claritatea etc.). Și totuși de la abc-ul școlar și pînă la "zet-ul" Academiei, toți avem obligația să respectăm normele limbii române (ortografice, ortoepice, morfologice, semantice etc.), dovedind prin aceasta că respectăm patria și limba strămoșească.

Voi încerca să amintesc principalele "fraude" lexicale din peisajul lingvistic românesc contemporan:

1. Repriza întâi/a doua. În fr. reprise (part. trec. de la reprendre) înseamnă "acțiunea de a relua/reluarea acțiunii". Deci, cînd se reia un joc sportiv, adică partea a doua a întrecerii, avem prima repriză, nu a doua. Altfel spus, fotbalul, handbalul ș. a. jocuri au o singură repriză (cu excepția prelungirilor), întrucît prima parte a competiției nu este "repriză", adică "reluare", din moment ce meciul abia începe. De ce nu se

folosește terminologia englezească -"first/second time"?

2. Avarii și avarii. Datorită crainicilor (nerecizăți) de la posturile de televiziune, folosirea termenului avarii s-a generalizat, care l-a eliminat pe legitimul avarii. Avarie = deteriorare suferită de o navă, de un avion, de o construcție. Pl. este avarii. Avarii este pl. de la avar (zgărcit) sau avar = reprezentantul unei populații turcice în Cîmpia Panoniei. Deci, pagubele produse de seisme, inundații sau incendii nu sunt avarii, adică zgărciții sau populația migratoare demult asimilată populației maghiare, ci avarii!

3. Șantier în lucru. - o mostră de agramatism! Șantier - din fr. chantier (Lieu, terrain ou ont lieu des travaux de construction, de reparation ou d'exploitation, care, la rîndul său provine din lat. cantherius = căpriori... pentru legat vița; căpri-

ori la casă) este locul unde se lucrează. Așa că sintagma "Șantier în lucru" este un pleonasm agasant, cu atît mai mult cu cît o vezi scrisă pe panouri uriașe.

4. Anglo și en gros. Regula spune: "Cum scriem așa pronunțăm sau cum pronunțăm așa scriem", dar cum la noi regulile nu se prea respectă, scriem într-un fel și pronunțăm altfel. Cînd vezi prin firme scrise "Engros", avem și aici un exemplu (en) gros de ignoranță.

5. Ca și. Pentru evitarea cacofoniei, unii "prețioși" introduc un și, inutil, între cuvintele "rău sunătoare". În exemplul "A lucrat ca (și) călăuză" cacofonia se putea evita folosind o alta construcție: A lucrat în calitate de/ drept călăuză". Din exces de zel, semidoctul va introduce și-ul și acolo unde nu este nevoie, considerînd ca așa e mai șic să vorbești, că ești mai cult. În ex. "Elevul a obținut

diplomă/bani ca (și) recom-pensă", adv. este de prisos. Mai grav este însă cînd "ca și-ul" se folosește, dar cacofonia persistă: "(Poxipol) se aplică ca (și) o pastă și . . ." "Trebuie menționat că sunt cacofonii orice fel de construcții verbale în care se succed aceleași (grupuri de) sunete." Lelea Leana le-a luat lălele".

6. Omissionea prep. pe în acuzativ, geșeala care se constată pînă la cele mai înalte niveluri de "cultură". Iată un exemplu care dă naștere la echivoc, dacă lipsește prep. pe:

"M-am întîlnit cu omul (pe) care mi l-a recomandat". Un parlamentar zice: "Legea (pe) care am votat-o."

7. Sticle de plastic. Sticla este de sticlă, în nici un caz de plastic. De plastic pot fi un vas, un recipient, un flacon, așa cum acestea pot fi și de sticlă. "Și-a pus geamuri de . . . plastic?"

8. Riveran "situat pe malul unei ape". În apropierea unei parcări de lîngă Poșta Roman, pe o tablă, scrie: "Cu excepția riveranilor", deși pe acolo nu trece nici un rîu.

9. Omiterea articolului hotărît în relație cu cel posesiv. "Din punct de vedere al istoriei" în loc de "Din punctul de vedere al istoriei" față de "Din punct de vedere istoric."

10. Servire și deservire. A deservi = a face un deserviciu, un serviciu rău. "Economatul (Dispensarul) nostru deservește tot cartierul." "Poate că au dreptate cei care au scris sau cei care . . . deservesc."

Lista nu se încheie aici. Sunt alte zeci și zeci de pleonasm, construcții anapoda, accente greșit folosite etc. Vom continua să-i demascăm pe infractorii limbii, cunoscuți și necunoscuți.

Veronica CIOMĂRIAN,
Șc. 9 Roman

Pași spre educația părinților

(urmare din numărul trecut)

Părinții au trebuit să înțeleagă că nu trebuie să-și compare copilul lor cu altul; și copilul său va învăța acea noțiune pe care o stăpînea foarte bine un coleg de grupă.

În discuțiile de la sfîrșitul zilei le-am explicat că nu trebuie să le fie rușine dacă rezultatele copilului lor într-un domeniu sunt mai slabe. În acea zi le-am demonstrat că el este foarte bun în alt domeniu de activitate, unde poate va excela și se va realiza în viață.

În timpul programului demonstrativ „Cinci zile în grădiniță” am folosit sistemul de program flexibil în care primează învățarea spontană începînd de la „ceva” cunoscut. Astfel,

părinții au înțeles și de ce copilul lor spune întotdeauna că „m-am jucat la grădiniță”. Au înțeles cu adevărat ce înseamnă eternul răspuns „m-am jucat” al copilului preșcolar.

Concluzii: Prin aceste tipuri de activități, educatoarea îi determină pe părinți să-și respecte copiii ca pe niște oameni mai mici, răspunzînd nevoilor și ritmului lor propriu de dezvoltare.

În felul acesta părinții își schimbă mentalitatea despre munca educatoarei. Învăță să-și reconsidere propriul copil și să respecte munca educatoarei la adevărata valoare, în deplină cunoștință de cauză. Nu am întîlnit nici un părinte căruia să nu-i placă această abordare pentru a fi el însuși educat cum să-și educe proprii copii.

Ed. met. Elena DIACONU
Grădinița BRUSTURI

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

TRANZIȚIA ȘI FLORILE ÎNGHEȚATE DIN MARTIE

La Editura Polirom (Colecția Proza XXI), a apărut în vara acestui an un roman important al cunoscutului scriitor albanez- ISMAIL KADARE- unul dintre oaspeții de prestigiu de peste hotare prezenți la recentul Festival Internațional "Zile și nopți de literatură" (18- 24 septembrie a.c., Neptun și Mangalia).

Cartea la care ne vom referi- FLORILE ÎNGHEȚATE DIN MARTIE- este cel mai recent roman al autorului (editat în 2000 la Librairie Artheme Fayard), acum tradus în românește de Marius Dobrescu căruia îi aparține și postfața intitulată "Kanun-ul sau obsesiile unui mare scriitor".

De la început se impune să subliniem capacitatea, forța deosebită a scriitorului albanez de a concentra într-un text relativ scurt (mai puțin de 200 de pagini) o zestre culturală agonisită din cunoașterea tradiției populare dar și din acumulări livresce bine asimilate, toate aduse în carte cu scopul de a clarifica unele întîmplări, multe cu corespondente în real, din perioada tranziției albaneze de după comunism, tranziție care, în treacăt fie spus, este aproape identică cu cea din România.

Discursul narativ al romanului FLORILE ÎNGHEȚATE DIN MARTIE este conceput de autor sub forma unei suite de întîmplări petrecute în anii de după 1990, într-un orașel din nordul Albaniei, în "Epoca

de tranziție/.../ Hermafrodită, cu alte cuvinte sau, cum se spune în albaneză, nici cal nici măgar" (p. 12-13), cînd este jefuită Banca de Stat și asasinat directorul Casei de Cultură din localitate. Altfel spus, cînd ajung și în acele locuri "noile obiceiuri, de import", cînd sînt pedepsiți mici hoții, în timp ce "hoții din sferele înalte ale guvernului și parlamentului care au relații cu mafia rusească și cu traficanții internaționali" prosperă nestingheriți, cînd pare normal ca "după atîția ani de sărăcie și mizerie oamenii să fie înnebuniți după bani", cînd "legile sînt schimbate la fiecare două-trei luni, iar dosarele se plimbă în voie pe la Consiliul Europei", acum cînd "omul se preschimbă în jivină și jivina în om". În acest ultim sens, autorul pune în discuție un fapt real, "renașterea vechilor cutume", ca aceea cunoscută sub numele de "Ahmarra (sau hakmarra, cu sinonimul gjakmarra)- vendeta albaneză, război între familii și clanuri în chestiuni de onoare (n. tr), interzisă după al II-lea Război Mondial "și care acționa pe baza unui Kanun- "cod cutumiar străvechi, care regla viața socială la albanezii din zona muntoasă de nord (n. tr.)" iar evidența vendetei "era ținută într-o condică - Cartea Sîngelui"- din care se crede că Securitatea ajunsese să se inspire în treburile ei murdare".

La aceste evenimente este martor tînărul artist plastic Marku Gurabardhi, un alter ego al autorului, care încearcă să găsească unele

explicații, uneori alunecînd din realitatea narată cu scopul de a scoate în evidență (aceasta este intenția și reușita deplină a lui Ismail Kadare) starea bolnăvicioasă prelungită a societății eliberate de comunism, în care boli vechi se manifestă alături de boli noi, și care nu-și găsește leacul/ drumul spre lumea guvernată de democrația autentică.

Cititorul român va descoperi multe din aspectele tranziției de la noi în această carte a lui Ismail Kadare, care confirmă din nou că autorul ei este unul dintre cei mai iluștri prozatori contemporani, scriitorul care s-a impus în literatura universală încă din 1963, cînd a publicat primul său roman - GENERALUL ARMATEI MOARTE (tradus în limba română în 1973 și în 2002), autorul care numai în ultimul deceniu a fost nominalizat de patru ori la Premiul Nobel pentru literatură", romancierul despre care cităm o apreciere extrasă din Wall Street Journal și inclusă pe ultima copertă a ediției românești: "Un romancier irezistibil, indiferent de limba în care îl citești", apreciere ce vine să confirme că scriitorul care deși și-a scris toate cărțile numai în limba albaneză, după propria-mărturisire, a fost "tradus aproape în toate țările". Tot el afirma într-un interviu acordat unei reviste literare românești, că face parte din categoria acelor "scriitori care intră în conștiința lumii, deși provin din literatură așa-zise mici".

Constantin TOMȘA

"UNIRE-N CUGET ȘI-N SIMȚIRI"

Zi de înflăcărat entuziasm românesc-această zi de 1 Decembrie, zi de amintire a împlinirii unui vis de sute de ani, visat de milioane de români, așteptat cu înfrigurare, prigonit prin lupte și suferințe, sperat cu speranța care știe că după noapte trebuie să vină ziua, după iarnă, primăvara.

Răbdarea de o mie de ani a transilvănenilor n-a fost niciodată împăcare cu o soartă veșnică de supunere. A fost întotdeauna răbdare înțeleaptă, întru speranță, întru sosirea ceasului dreptății.

Nimeni niciodată nu s-a îndoit că ceasul acesta va veni. El ea înscris în sufletul fiecăruia și generațiile noi îl preluau de la cele dinainte ca pe un testament și o proorocie sfântă.

Vom fi din nou liberi. Vom fi din nou stăpâni. Vom fi din nou, într-o zi, ceea ce am fost dintru început: o națiune mare pe pământul strămoșilor noștri, pe care fără întrerupere ne-am vorbit limba, ne-am păstrat obiceiurile și credința în care ne-am născut.

Ape de năvălitori au trecut peste noi. Noi, pietrele, am rămas. Vânturi cumplite s-au abătut asupra noastră, dar noi avem rădăcini adânci și tari și n-am putut fi clintiți din loc. Unora li s-a părut că am fost împărțiți, dar noi, de peste tot pe unde eram, am știut întotdeauna că suntem una, "că de la Rîm ne tragem și dintr-o fîntînă curăm". (Miron Costin).

"Locul acesta unde este acum Moldova și Țara Românească este de fapt Dacia, cum Dacia este și tot Ardealul cu Maramureșul și Țara Oltului"...

"Suntem un singur trup acest neam. Granițe, da; peste carnea noastră, apăsînd-o fără a o tăia, dar granițe în sufletele noastre, niciodată" (Nicolae Iorga).

"Vrem să ne unim cu țara", strigățul de durere al celor de la 1848, de pe Cîmpia Libertății, căci a rămas neîmplinit atunci, s-a transformat în cîntecul de bucurie de la 1 Decembrie 1918.

Bucuria de atunci e bucuria continuă a națiunii române!

*Preot prof.
Mihai FURCĂ*

DESPRE ARTA DE A ÎNCEPE DEVREME

Trăim într-o lume a vitezei, o lume în care nici timpul nu mai are timp să țină pasul cu evenimentele ce se desfășoară zi de zi.

Este un miracol că în această lume a deșertăciunilor, a promisiunilor false, o lume în care verbul "a avea" este stăpînul tuturor gândurilor, iar ambiția dusă pînă la absurd ia locul toleranței, mai există oameni căutători de emoție, oameni seduși de muzică, oameni care reușesc să vibreze printr-un proces de ecologie sentimentală; oameni care consideră că emoția muzicii este cel mai frumos ornament al templului: Inima și Sufletul.

Adesea, auzim părinți care se plîng de "frivolitatea" generațiilor de azi: "Nu știu cum să-l obișnuiesc pe copilul meu la lectură! A împlinit 15 ani și nu consultă alte cărți, ci numai pe acelea de la școală..."

Îmi permit să mă servesc de acest exemplu pentru a da un răspuns direct acestor părinți și i-aș întreba

dacă i-au citit povești copilului înainte ca el să fi știut să citească și dacă și-au sacrificat cîteva clipe în fiecare zi pentru a-i face lecturi cu glas tare.

Pentru că există o lipsă pe care o comit mulți părinți. Așteaptă ca ei, copiii, să știe să citească perfect pentru ca apoi să le facă cadou cărți, fiind siguri că nu vor întîrzia să le citească.

Trebuie să țină seama de un lucru: în afară de vocațiile spontane, dorința de a lua cunoștință de conținutul cărților este transmisă copilului de părinții lui prin intermediul lecturilor citite cu glas tare, ușoare, niciodată prea lungi, însă foarte frecvente.

"Am o fetiță" (afirma cineva) "nu pretind să fac din ea o concertistă și nici o compozitoare... Însă doresc să capete o cultură muzicală. Ce trebuie să fac?"

Răspunsul este simplu: trebuie să aibă un casetofon într-un loc apropiat de jucările sale, și el să cînte tot timpul, chiar dacă ea nu pare să-i acorde vreo importanță. Însă atenție! Muzica bună vibrează în sufletul copilului și-i trezește emoție. Timbrul instru-

mentelor, diversele climate armonice vor săpa o sensibilitate muzicală în mod gradual, aproape imperceptibil în creierul copilului.

Acesta lasă impresia că nu ascultă și poate că într-adevăr este chiar așa. Însă simte fără să-și dea seama.

Emoția- acest ornament al sufletului nostru- poate fi o chestiune pur personală ce poate să-i dicteze acestuia o pagină tristă sau melancolică, duioasă sau veselă, dar poate fi totodată și un important factor de comunicare care instalează anumite concepții, deschide orizonturi și întărește dorința de confesiune.

Marcel Proust spunea că "emoția ne transformă în persoane supuse unei stări apropiate hipnozei".

Oare ne putem realiza activitatea la catedră sensibilizînd elevii prin intermediul muzicii?

Momentul de captare a atenției este foarte important în desfășurarea oricărei lecții. Se pot stabili obiectivele, se pot discuta problemele principale- totul pe fond muzical.

Pornind de la ideea că foarte mulți oameni, tineri în special, învață cu muzică, putem transforma toate lecțiile în activități atractive, dîndu-le acea "culoare muzicală" care reușește să vibreze la un moment dat mai ușor decît observațiile făcute de noi pe un ton aspru, direct și fără drept de replică.

Audierea unei muzici bune, plăcute, poate contribui cu succes la dezvoltarea gîndirii critice a elevilor: îi stimulează, le creează confortul pentru oră, îi face să fie lejeri pentru a putea să răspundă la întrebări, îi încurajează să găsească soluții la răspunsuri dar cel mai mult îi îndeamnă să aibă un ton adecvat, civilizat și de ce nu, sensibil...

Este recunoscută importanța muzicii în educația omului și nu numai a acestuia. Chiar biologii și medicii au accentuat importanța pe care o poate avea muzica asupra unor categorii de

plante și animale despre care se știe că nu dispun de conștiință asemenea omului.

Muzica vine în sprijinul tuturor obiectelor de învățămînt. Versurile din

cîntecele copiilor pot exprima orice emoție: de bucurie, de tristețe, de extaz; ele înfățișează aspecte din natură, animale, păsări- lucruri pe care le învățăm la cunoștințe și geografie; tot prin intermediul versurilor din cîntece putem învăța să numărăm- lucruri pe care elevii le studiază la matematică; aflăm de asemeni despre marii eroi ai neamului- renumitele cîntece de vitejie- lucruri pe care le studiem la obiectul istorie.

Se poate firma deci cu toată certitudinea că muzica face parte din educația individului, dar și că omul face parte din acest univers muzical.

S.S. Mangham arată că "frumosul este un lucru minunat plămădit din haosul lumii prin frămîntarea sufletului artistului".

*Dorina PÎNȚĂRE
Școala nr. 8 Roman*

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE NOIEMBRIE 2003

In numerele anterioare au fost semnalate aniversările: M.D. Stamate, 1/1895; Ana Conta Kernbach, 5/1863; N. Milord, 11/1909; C. Prangate, 11/1934; C.D. Stahi, 14/1844; V. Conta, 15/1845; D. Braharu, 28/1898; I. Scurtu, 27/1940; Clement Pompiliu, 28/1923.

■ Și comemorările: Eduard Covali, 2/2002; C. Matasă, 3/1971; Virgil Ioanovici, 3/1990; G.T. Kirileanu, 13/1960; V.A. Urechia, 22/1901; Natalia Mihăilescu, 25/1980; I. Drăgan, 26/1937; V. Gheorghiu, 29/1959; V. Petrovanu, 30/1941.

■ În luna noiembrie, de-a lungul anilor, s-au întemeiat și deschis școli secundare în jud. Neamț: 27/1869, Gimnaziul din P. Neamț, numit din 1893 "Petru Rareș", devenit în 1897 liceu și în zilele de acum Colegiu Național; 15/1912, Școala Normală de Băieți "Gh. Asachi" din P. Neamț; 1/1919, Gimnaziul Hangu; 3/1919, Școala Normală de Învățătoare din P. Neamă ș.a.

■ În numărul din noiembrie-decembrie 2000, revista nemțeană "Antiteze" publică, sub semnătura profesorului C. Tomșa, pertinentul studiu "Eminescu- preocupări pedagogice".

■ 1/1941, n. la Girov- Neamț remarcabila profesoară de mate-

matică la Liceul "Calistrat Hogaș", fosta directoare a C.C.D. (1981-1985), Ana Catzaiti.

■ 4/1948, m. la București, matematicianul cunoscut în universalitate, Alexandru Pantazi, profesor universitar, n. la P. Neamț în 21.VIII.1896, din părinți institutori.

■ 6/1999, m. la Roman, strălucitul profesor de matematică al Liceului "Roman Vodă", Al. Cojocar (n. 10.II.1917 la Miroslăvești).

■ 14/2003, în unele școli nemțene se organizează manifestări dedicate sărbătoririi a 125 de ani de la Unirea Dobrogei cu Patria Mamă (14.XI.1878)

■ 16/2003, seminariile din județul Neamț și alte școli îl

sărbătoresc pe cărturarul Dumitru Stăniloae, cel mai de seamă profesor din învățămîntul teologic românesc, egal în valoare cu admirabilii profesori din învățămîntul universitar laic: Titu Maiorescu, N. Iorga, V. Pârvan, D.D. Roșca.

■ 17/1999, m. la P. Neamț, apreciatul profesor de matematică C. Avadanei, mult îndrăgit de elevi (n. 9.VI.1934, la Sarata Dobreni).

Prof. Traian CICOARE

APOSTOLUL

REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVAȚĂMÎNT
NEAMȚ

ISSN - 1582-3121

Redacția și administrația: str.
Petru Rareș nr. 24, tel/fax:
22.53.32, Piatra Neamț

Prețul: 5.000 lei

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița RĂDUCU, Dan AGRIGOROE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU (*secretar*).